

Miercuri 6 februarie 2013

P7_TA(2013)0049

Responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă

Rezoluția Parlamentului European din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția Consiliului din 3 decembrie 2001 referitoare la acțiunile ulterioare Cărții verzi privind responsabilitatea socială a întreprinderilor ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 6 februarie 2003 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Modernizarea dreptului societăților comerciale și consolidarea guvernancei corporative în Uniunea Europeană – Un plan pentru a avansa” (COM(2003)0284) (Planul de acțiune privind guvernarea corporativă),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Pachetul «Întreprinderi responsabile»” (COM(2011)0685),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Inițiativă pentru antreprenoriatul social – Construirea unui ecosistem pentru promovarea întreprinderilor sociale în cadrul economiei și al inovării sociale” (COM(2011)0682),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Rezoluția sa din 30 mai 2002 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind promovarea unui cadru european pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 mai 2003 referitoare la Comunicarea Comisiei privind responsabilitatea socială a întreprinderilor: contribuția întreprinderilor la dezvoltarea durabilă ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială a întreprinderilor: un nou parteneriat ⁽⁵⁾,
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 24 mai 2012 privind Comunicarea Comisiei intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru cultură și educație (A7-0017/2013),

Spre o înțelegere modernă a RSI: observații preliminare

1. subliniază că întreprinderile nu se pot substitui funcțiilor autorităților publice în materie de promovare, punere în aplicare și control al normelor sociale și de mediu;

⁽¹⁾ JO C 86, 10.4.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO C 39, 18.2.2003, p. 3.

⁽³⁾ JO C 187 E, 7.8.2003, p. 180.

⁽⁴⁾ JO C 67 E, 17.3.2004, p. 73.

⁽⁵⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

⁽⁶⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 77.

Miercuri 6 februarie 2013

2. subliniază faptul că actuala criză economică mondială a fost cauzată de erori fundamentale legate de transparență, răspundere, responsabilitate și orientare pe termen scurt și că UE are datoria de a garanta faptul că toți vor trage învățăminte din această situație; salută intenția Comisiei de a realiza sondaje de tip Eurobarometru cu privire la încrederea în întreprinderi; solicită ca toate părțile interesate să participe la dezbaterile pe larg a rezultatelor acestor sondaje și să dea curs concluziilor desprinse; susține ferm responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI) și este de părere că, dacă este aplicată corect și practică de toate întreprinderile, nu doar de cele mari, RSI poate avea o contribuție majoră la reinstaurarea încrederii pierdute, lucru necesar pentru o redresare economică durabilă, și poate atenua consecințele sociale ale crizei economice; subliniază faptul că, atunci când întreprinderile își asumă responsabilitatea în raport cu societatea, mediul și angajații, se creează o situație avantajoasă pentru toate părțile care duce la extinderea bazei de încredere necesare succesului economic; consideră că adăugarea RSI ca element al unei strategii de afaceri sustenabile este atât în interesul întreprinderilor, cât și în interesul întregii societăți; subliniază faptul că multe întreprinderi – în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) – servesc drept exemplu remarcabil în acest domeniu;
3. este de părere că întreprinderile pot contribui la dezvoltarea unei economii sociale de piață și la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, garantând locuri de muncă și facilitând redresarea economică;
4. consideră că dezbaterile privind RSI ar trebui plasată într-un context mai amplu care, menținând o orientare bazată în principal pe voluntariat, să permită totodată, atunci când este oportun, dialogul referitor la măsuri de reglementare;
5. este de acord cu noua definiție a RSI propusă de Comisie, care anulează opoziția dintre abordări voluntare și abordări obligatorii;
6. consideră că guvernanta corporativă reprezintă un element fundamental al responsabilității sociale a întreprinderilor, în special în ceea ce privește relația cu autoritățile publice și cu lucrătorii și organizațiile de reprezentare a acestora și în ceea ce privește politica în materie de bonusuri, compensații și remunerații; consideră că, mai ales în cazul în care întreprinderea se confruntă cu dificultăți, bonusurile, compensațiile și remunerațiile excesive plătite cadrelor de conducere nu corespund unui comportament responsabil din punct de vedere social;
7. consideră că politica fiscală a unei întreprinderi ar trebui considerată drept componentă a responsabilității sociale a întreprinderilor și, că prin urmare, comportamentul responsabil din punct de vedere social exclude strategiile de evaziune fiscală sau de exploatare a paradisurilor fiscale;
8. consideră că în cadrul procesului de evaluare a responsabilității sociale a unei întreprinderi ar trebui să se țină seama de comportamentul întreprinderilor din cadrul lanțului său de furnizori și de cel al eventualelor întreprinderi subcontractante;

Consolidarea legăturii dintre RSI, cetățeni, competitivitate și inovare

9. solicită Comisiei și autorităților naționale să promoveze modele de întreprinderi inovatoare, capabile să întărească relația de reciprocitate dintre întreprinderi și contextul social în care acestea își desfășoară activitatea;
10. solicită Comisiei să ia în considerare actualele discuții cu privire la revizuirea Directivei privind contabilitatea și a Directivei privind transparența, astfel încât noua strategie de RSI propusă să vină în completarea directivei revizuite;
11. subliniază importanța susținerii unor soluții inovatoare care să permită întreprinderilor să facă față provocărilor sociale și de mediu, precum introducerea unor sisteme inteligente de transport și a unor produse ecoeficiente care să fie accesibile și concepute pentru toți;
12. încurajează inițiativele întreprinse de Comisie menite să promoveze vizibilitatea RSI și diseminarea bunelor practici și sprijină ferm introducerea unei recunoașteri europene a întreprinderilor și parteneriatelor care aplică RSI; în această privință, solicită Comisiei să analizeze, printre alte măsuri, posibilitatea introducerii unei etichete sociale europene în acest scop;
13. salută ideea de a crea platforme multilaterale pentru RSI și aprobă abordarea sectorială aleasă;

Miercuri 6 februarie 2013

14. recunoaște importanța și potențialul inițiativei „Enterprise 2020” a rețelei RSI Europa, care poate contribui substanțial la consolidarea legăturii dintre RSI și competitivitate, facilitând diseminarea bunelor practici; solicită Comisiei și statelor membre să favorizeze realizarea unor sinergii mai bune privind obiectivele legate de aplicarea de politici și inițiative care să promoveze inovarea socială și crearea de locuri de muncă; încurajează Comisia să sprijine eforturile depuse de rețeaua RSI Europa, urmărind în primul rând consolidarea colaborării dintre întreprinderi și statele membre, astfel încât să pună bazele pentru elaborarea unor planuri naționale de acțiune și pentru diseminarea bunelor practici;

15. sprijină propunerea Comisiei de a realiza sondaje periodice pentru a evalua încrederea și atitudinea cetățenilor față de strategiile întreprinderilor în materie de RSI; recomandă conectarea conținutului sondajelor cu revizuirea Planului de acțiune privind producția și consumul durabile, cu scopul de a identifica în mod analog obstacolele din calea unui consum mai responsabil;

Sporirea transparenței și a eficacității politicilor în materie de RSI

16. încurajează Comisia să elaboreze măsuri specifice menite să combată informațiile înșelătoare și false referitoare la angajamentele în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor și la impactul produselor și serviciilor asupra mediului și societății într-o măsură mai mare decât prevede Directiva privind practicile comerciale neloiale, acordând o atenție deosebită unei proceduri deschise și clare de depunere și de examinare a reclamațiilor inițierii de anchete; consideră că strategiile de „greenwashing” reprezintă o practică înșelătoare care induce în eroare consumatorii, autoritățile publice și investitorii și care scade și încrederea în RSI ca mijloc eficace de promovare a unei creșteri durabile și favorabile incluziunii;

17. împărtășește obiectivul de a asigura o mai bună integrare a aspectelor sociale și de mediu în procedurile de achiziții publice; în acest context, solicită eliminarea criteriului atribuirii pe baza prețului celui mai mic și o mai bună responsabilizare de-a lungul lanțului de subcontractare;

18. invită Comisia să adopte inițiative suplimentare pentru a debloca și a consolida potențialul RSI în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice (corelând-o cu utilizarea eficientă a resurselor și a energiei), de exemplu în cadrul procedurilor folosite de întreprinderi pentru a achiziționa materii prime;

19. subliniază faptul că asistența oferită de UE țărilor terțe pentru aplicarea reglementărilor sociale și de mediu și a unor regimuri eficiente de inspecții reprezintă o completare necesară în vederea promovării RSI a întreprinderilor europene la nivel mondial;

20. subliniază faptul că investițiile responsabile din punct de vedere social (IRS) fac parte din procesul de aplicare a RSI în cadrul deciziilor referitoare la investiții; ia act de faptul că, deși în prezent nu există nicio definiție universală a IRS, aceasta combină de obicei obiectivele financiare ale investitorilor cu preocupărilor lor sociale, etice și de mediu, precum și cu aspectele legate de governanța corporativă;

21. recunoaște importanța publicării de către întreprinderi a informațiilor privind sustenabilitatea, cum ar fi factorii sociali și de mediu, pentru a identifica riscurile pentru sustenabilitate și a spori încrederea investitorilor și a consumatorilor; atrage atenția asupra progreselor semnificative realizate în această privință și solicită Comisiei să sprijine obiectivul Consiliului Internațional pentru Raportare Integrată (IIRC) de a transforma raportarea integrată într-o normă mondială până la sfârșitul următorului deceniu;

22. subliniază că trebuie asigurată respectarea strictă a drepturilor omului, diligența necesară și transparența pentru a garanta aplicarea RSI de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, a măsura amprenta întreprinderilor europene din perspectiva sustenabilității și a combate evaziunea fiscală și fluxurile financiare ilicite;

23. subliniază că responsabilitatea socială a întreprinderilor nu trebuie să se reducă la un instrument de marketing și că singura modalitate prin care aceasta poate fi dezvoltată în întregime este integrarea RSI în strategia generală de afaceri a întreprinderii și aplicarea și transpunerea sa în activitatea zilnică și strategia financiară a întreprinderii; ar aprecia crearea unei legături între o bună responsabilitate socială a întreprinderilor și buna governanță a acestora; consideră că Comisia ar trebui să încurajeze întreprinderile să ia decizii referitoare la strategia lor în materie de responsabilitate socială la nivelul consiliului de administrație; solicită Comisiei și statelor membre să introducă coduri de administrare a întreprinderilor care să reflecte importanța responsabilității tuturor membrilor personalului și care să stabilească o legătură puternică între performanța întreprinderii în domeniul social, al mediului și al drepturilor omului și rezultatele sale financiare;

24. subliniază faptul că investitorii și consumatorii ar trebui să poată identifica cu ușurință întreprinderile care își asumă angajamente în materie de RSI, încurajându-le în acest mod să-și continue eforturile;

Miercuri 6 februarie 2013

25. subliniază că investițiile responsabile din punct de vedere social (IRS), ca parte a procesului de punere în aplicare a RSI în cadrul deciziilor în materie de investiții, combină obiectivele financiare și economice ale investitorilor cu considerente de ordin social, etic, cultural, educațional și de mediu;
26. urmărește cu interes discuțiile în curs referitoare la propunerea legislativă privind transparența informațiilor din domeniul social și al mediului furnizate de întreprinderi; solicită adoptarea unei propuneri legislative care să permită menținerea unei marje de acțiune cât mai ample pentru a ține cont de caracterul multidimensional al RSI și de diversitatea politicilor în materie de RSI aplicate de întreprinderi, alături de un nivel suficient de comparabilitate pentru a satisface necesitățile investitorilor și ale altor părți interesate, precum și necesitatea de a asigura un acces ușor al consumatorilor la informațiile privind impactul întreprinderilor asupra societății, inclusiv la cele referitoare la guvernanță și la metodologia de calcul al costurilor pe baza ciclului de viață; consideră că informațiile privind sustenabilitatea ar trebui să vizeze, după caz, și lanțul de subcontractanți și de furnizori și ar trebui să se bazeze pe metodologii acceptate la nivel mondial de tipul Inițiativei de raportare globală sau al Consiliului Internațional pentru Raportare Integrată; solicită, în plus, ca IMM-urilor să li se aplice o scutire sau un cadru simplificat;
27. solicită o monitorizare mai riguroasă, mai cuprinzătoare și mai transparentă a principiilor RSI în cadrul politicii comerciale a UE, cu repere clare pentru a măsura îmbunătățirile, astfel încât să se încurajeze încrederea în sistem;
28. încurajează UE și statele membre să ofere informații concrete despre RSI și să propună inițiative în materie de educație și formare în acest domeniu, pentru ca întreprinderile să poată profita pe deplin de RSI și să o poată materializa în cultura lor organizațională;
29. încurajează întreprinderile din domeniul mass-mediei să introducă în politicile lor privind RSI standarde transparente în materie de jurnalism, inclusiv garanții pentru protejarea surselor și a drepturilor informatorilor;
30. invită Comisia să evalueze ulterior o serie de măsuri atât obligatorii, cât și neobligatorii menite să faciliteze recunoașterea și promovarea eforturilor depuse de întreprinderi în ceea ce privește transparența și publicarea informațiilor nefinanciare;
31. refuză ferm elaborarea unor parametri specifici, de tipul unor indicatori de performanță la nivelul UE, care ar putea genera sarcini administrative inutile și structuri operaționale ineficiente; în schimb, solicită Comisiei să furnizeze întreprinderilor metodologii acceptate la nivel internațional, precum cele ale Inițiativei de raportare globală și ale Consiliului pentru Raportare Integrată, și să promoveze utilizarea lor;
32. cu toate acestea, consideră că Comisia ar trebuie să elaboreze în cel mai scurt timp anunțata metodologie comună de măsurare a performanței ecologice pe baza ciclului de viață; consideră că o astfel de metodologie ar fi utilă atât în ceea ce privește transparența informațiilor legate de întreprinderi, cât și în ceea ce privește evaluarea de către autoritățile publice a performanțelor ecologice ale întreprinderilor;
33. salută intenția Comisiei de a lansa o „comunitate de practici” în domeniul RSI și al acțiunii sociale a întreprinderilor; consideră că aceasta trebuie să vină în completarea unui cod de bune practici pentru coreglementare și autoreglementare, permițând tuturor părților interesate să se angajeze într-un proces comun de învățare pentru a îmbunătăți și a consolida eficiența și gradul de responsabilitate al inițiativelor multipartite;
34. solicită o consultare și o implicare deplină și activă a organizațiilor reprezentative, inclusiv a sindicatelor, în elaborarea, funcționarea și monitorizarea proceselor și structurilor de RSI ale întreprinderilor, colaborând cu angajatorii în cadrul unei abordări bazate pe un parteneriat veritabil;
35. solicită Comisiei să se asigure că obligația de raportare sistematică a informațiilor esențiale în materie de sustenabilitate nu impune sarcini excesive întreprinderilor, întrucât orice nouă strategie în materie de RSI trebuie să fie primită în mod favorabil de către acestea; solicită Comisiei să permită o perioadă de tranziție înainte de intrarea în vigoare a raportărilor nefinanciare regulate pentru întreprinderi, deoarece această perioadă de tranziție le-ar oferi întreprinderilor ocazia de a pune mai întâi în aplicare în mod adecvat RSI la nivel intern, prin adoptarea unei politici precise și detaliate în materie de RSI în cadrul sistemelor lor de management intern;
36. sprijină propunerea Comisiei de a impune tuturor fondurilor de investiții și instituțiilor financiare obligația de a-și informa toți clienții (cetățeni, întreprinderi, autorități publice etc.) cu privire la eventualele criterii ce vizează investiții etice sau responsabile pe care le aplică sau orice fel de standarde ori coduri la care aderă;
37. susține Directiva Comisiei privind instituirea unor standarde minime pentru victime; solicită ca politicile în materie de RSI adoptate de întreprinderile din sectoarele relevante (transporturi, asigurări, cazare și telecomunicații etc.) să includă strategii și structuri pozitive și practice de sprijinire a victimelor infracțiunilor și a familiilor acestora în perioadele de criză și să se adopte politici specifice pentru fiecare angajat care devine victimă a unei infracțiuni la locul de muncă sau în afara acestuia;

Miercuri 6 februarie 2013

38. recunoaște valoarea și potențialul importante ale instrumentelor de autoreglementare și de coreglementare precum codurile de bună conduită de la nivel sectorial; salută, așadar, intenția Comisiei de a îmbunătăți instrumentele existente cu ajutorul unui cod de bună practică în acest domeniu; se opune totuși unei abordări unice care nu ține cont de caracterul specific al fiecărui sector și de exigențele specifice ale întreprinderilor;

RSI și IMM-urile: de la teorie la practică

39. atrage atenția asupra particularității IMM-urilor, care sunt active în principal la nivel local și regional și în cadrul unor sectoare specifice; consideră, așadar, că este fundamental ca politicile Uniunii în materie de RSI, inclusiv planurile naționale de acțiune privind RSI, să țină cont în mod corespunzător de exigențele specifice ale IMM-urilor și de principiul „a gândi mai întâi la scară mică” și să recunoască abordarea informală și intuitivă a RSI de către IMM-uri;

40. atrage atenția asupra importanței angajării întreprinderilor mici și mijlocii în procesul de RSI și a recunoașterii rezultatelor pe care acestea le înregistrează în acest domeniu;

41. recunoaște că numeroase IMM-uri din Europa aplică deja politici de RSI, precum angajarea de forță de muncă locală, implicarea comunității, aplicarea unor politici de bună guvernare la nivelul lanțului de aprovizionare etc.; cu toate acestea, cea mai mare parte a acestor IMM-uri nu știu să aplică practici de sustenabilitate, de RSI și de bună guvernare corporativă; solicită, așadar, Comisiei, să analizeze practicile actuale ale IMM-urilor înainte de a analiza adoptarea unor strategii de RSI specifice pentru acestea;

42. refuză orice inițiativă care poate genera obligații administrative sau financiare suplimentare pentru IMM-uri; sprijină, în schimb, adoptarea de măsuri care să permită IMM-urilor să pună în practică acțiuni comune;

43. solicită statelor membre și autorităților regionale să folosească în mod inteligent fondurile de coeziune pentru a sprijini activitățile de promovare a RSI desfășurate de organizațiile intermediare ale IMM-urilor, inspirându-se, de exemplu, din principalul program german cofinanțat de Fondul social european;

44. solicită Comisiei ca, în colaborare cu statele membre, organizațiile intermediare ale IMM-urilor și alte părți interesate, să elaboreze strategii și măsuri care să favorizeze schimbul de bune practici în materie de RSI între IMM-uri, de exemplu prin intermediul unei baze de date în care să colecteze informații privind politicile de RSI aplicate de IMM-uri, incluzând detalii privind proiectele desfășurate în diversele state membre;

45. recomandă elaborarea de ghiduri și manuale privind RSI destinate IMM-urilor; subliniază, în această privință, urgența realizării mai multor cercetări academice referitoare la metode de sporire a acceptării RSI de către IMM-uri și la impactul economic, social și de mediu al politicilor de RSI la nivel local și regional;

46. este de părere că, pentru a avea un impact veritabil asupra reducerii sărăciei, agenda în materie de RSI ar trebui să se axeze și pe IMM-uri, având în vedere importanța efectelor sociale și de mediu cumulate ale activității lor;

47. invită Comisia și statele membre să elaboreze strategii de dezvoltare și de sprijin în vederea diseminării RSI în rândul IMM-urilor; recomandă mai ales elaborarea unor măsuri specifice pentru întreprinderile mici și microîntreprinderi;

Probleme de conformitate și relațiile cu țările terțe

48. subliniază că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul trebuie să fie informat pe deplin asupra modului în care concluziile evaluărilor vizând impactul acordurilor asupra sustenabilității sunt abordate în cadrul negocierilor înainte de încheierea acordurilor și ce capitole din acordurile respective au fost modificate pentru a evita eventualele efecte negative identificate de evaluările impactului asupra sustenabilității;

49. subliniază că viitoarele tratate bilaterale semnate de UE în materie de investiții trebuie să garanteze un echilibru just între necesitatea de a asigura protecția investitorilor și necesitatea de a permite intervenția statului, în special în ceea ce privește standardele sociale, de sănătate și de mediu;

50. încurajează promovarea ideii de sponsorizare în rândul angajatorilor;

51. reamintește că, pentru soluționarea litigiilor comerciale și/sau solicitarea de compensații pentru externalitățile negative ale activităților comerciale ireponsabile sau ilegale, există deja atât proceduri judiciare, cât și alternative la acestea; solicită, în această privință, Comisiei să depună eforturi mai intense pentru a spori gradul de conștientizare atât la nivelul

Miercuri 6 februarie 2013

mediului de afaceri, cât și în rândurile publicului larg; reamintește faptul că Camera Internațională de Comerț (ICC) oferă servicii de soluționare a litigiilor pentru persoane fizice, întreprinderi, state, entități statale și organizații internaționale care caută alternative la procedurile judiciare ce pot contribui la îmbunătățirea accesului efectiv la justiție al victimelor în cazul încălcărilor practicilor responsabile de afaceri care cauzează daune economice, sociale și de mediu în UE și/sau în afara acesteia;

52. subliniază faptul că sensibilizarea la nivelul întreprinderilor cu privire la importanța RSI și consecințele neconformării, ca sarcină a Comisiei, trebuie să fie însoțită de un proces adecvat de sensibilizare și de consolidare a capacităților la nivelul guvernelor țărilor-gazdă, pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a drepturilor de RSI și accesul la justiție;

53. consideră că Comisia și statele membre ar trebui să încurajeze întreprinderile din UE să ia inițiative de promovare a RSI și să facă schimb de bune practici cu partenerii lor din alte țări;

Concluzii

54. subliniază necesitatea de a elabora eventualele măsuri de reglementare într-un cadru juridic solid și coerent cu evoluțiile normative internaționale, cu scopul de a evita interpretările naționale divergente și riscurile apariției unor avantaje sau dezavantaje competitive la nivel regional, național sau macroregional;

55. încurajează Comisia să continue eforturile de promovare a RSI în relațiile cu alte țări și regiuni ale lumii; solicită, în acest context, să se intensifice eforturile pentru a fixa principiul reciprocității în cadrul schimburilor comerciale;

56. își reafirmă convingerea potrivit căreia dezvoltarea RSI ar trebui să fie promovată în principal prin intermediul unei abordări multipartite în care un rol important să revină întreprinderilor, care trebuie să aibă posibilitatea de a elabora o abordare adecvată situației lor; confirmă necesitatea unor măsuri și abordări specifice pentru dezvoltarea RSI în rândul IMM-urilor;

57. constată că strategia actuală a Comisiei privind RSI acoperă perioada 2011-2014; solicită Comisiei să se asigure că se adoptă în timp util o strategie ambițioasă pentru perioada de după 2014;

o

o o

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

P7_TA(2013)0050

Responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și calea către o redresare durabilă și favorabilă incluziunii

Rezoluția Parlamentului European din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare (2012/2097 (INI))

(2016/C 024/07)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 și 36 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere Carta socială europeană, în special articolele 5, 6 și 19,